

Mit látnak a házukban?

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ézsaiás 38–39; 58:6-7, 10, 12;
1Korinthus 7:12-15; Zsidók 6:12; 13:7; 1Péter 3:1-2; 3János 11

„Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket” (1Pt 2:9).

Talán elértünk az életünk egy olyan szakaszába, amikor hála az Úrnak, minden rendben van (legalábbis most) a család, a munka, az egészség és az anyagiak terén is. Vagy talán éppen sok a fájdalom és a küzdelem az otthonunkban? Amikor valaki vendégségbe érkezik hozzánk, mint Ezékiás királyhoz a babiloni követek, vajon mit válaszolnánk egy olyan kérdésre, mint amit Ézsaiás próféta tett fel a királynak: *„Mit láttak a palotában”* (Ézs 39:4, RÚF)?

Mit látnak az emberek a házukban? Mit látnak a mennyei angyalok? Milyen lelkület hatja át a lakhelyünket? Érezhető az imádság „illata”? Kedves-ség, nagylelkűség, szeretet árad vagy inkább feszültség, harag, neheztelés, keserűség és viszály a jellemző? Vajon távozáskor a vendégünk azt gondolja, hogy az otthonunkban Jézus is ott van?

Fontos kérdések ezek, amelyeket mindannyiunknak fel kell tenni magunknak azzal kapcsolatban, hogy milyen az otthonunk! A héten olyan dolgokkal foglalkozunk, amelyek csodálatossá tehetik az életet otthon, még a mai családokat elkerülhetetlenül támadó feszültségek és küzdelmek ellenére is.

TANULJUNK A KIRÁLY HIBÁJÁBÓL!

Olvassuk el Ezékiás gyógyulásának és a babiloni követek látogatásának beszámolóját! 2Krn 32:25, 31; Ézsaiás 38–39

A Szentírásból tudjuk, hogy a követek érdeklődését Ezékiás király csodálatos gyógyulása keltette fel, amiről viszont úgy tűnik, a király hallgatott. Nem hangsúlyozta ki azokat a dolgokat, amelyek által a kíváncsi követek szíve nyitottá vált volna az igaz Isten ismerete iránt. Elképesztő a különbség a 38. fejezetben a gyógyulásáért kifejezett hálája és a 39. fejezet között, amikor hallgatott arról.

„...*elhagyta az Isten, hogy próbára tegye őt*” (RÚF). Jelentőségteljes alkalom volt ez a diplomáciai látogatás, még sincs feljegyzés arról, hogy Ezékiás imában külön vezetést kért volna Istentől, a próféták vagy papok által. Az Úr nem lépett közbe. A király egyedül, a nyilvánosságtól elzárva, a lelki tanácsadókkal való értekezés nélkül megfélekezett Isten tettéről, amit a saját életében és a népével végbevitt. A történésznek az lehetett a szándéka 2Krn 32:31 versével, hogy bemutassa, milyen könnyen természetesnek vehetjük Isten áldását, és mennyire hajlamosak az önelégültségre kegyelmének élvezői.

Az alábbiakban a hűséges családi étellel kapcsolatos tanulságokról beszélünk, Ezékiás esete alapján. Még mi jut az eszünkbe ezen kívül?

Amikor valaki keresztények otthonába lép, ez lehetőség arra, hogy találkozzon Krisztus követőivel.

Kevés látogató nyitott arra, hogy lelki dolgokról társalogjon. A keresztényeknek meg kell találniuk a jó hír átadására megfelelő, kedvező alkalmakat. Keresztényként nem az anyagi gazdagságunkat vagy sikereinket kell bemutatnunk, bár az emberek ezekben is felismerhetik Isten áldásait. Inkább *„hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket”* (1Pt 2:9, RÚF). Vagy Ezékiás esetének példája alapján azt lehet érzékeltetni, hogy a halál szélén álltunk, de Krisztus meggyógyított; holtak voltunk bűneinkben, Krisztus azonban feltámasztott és helyet készített nekünk a mennyben (Ef 2:4-6).

Hogyan tudunk bizonyóságot tenni az otthonunkkal? Hogyan beszélhetnénk még céltudatosabban Krisztusba vetett hitünkről a vendégeinknek?

A CSALÁD AZ ELSŐ

A családuink tagjai lehetnek azok, akik elsőként, a legtermészetesebb módon fogadják, ha az evangéliumról beszélünk. Nincs ennél fontosabb miszióterület!

Mire következtethetünk Jn 1:40-42 szakaszából a családi körben történő bizonyágtevésről kapcsolatban? Lásd még 5Móz 6:6-7; Ruth 1:14-18!

Lelkes beszámoló. András nem csupán beszélt a történetekről. Elintézte, hogy testvére, Simon is találkozhasson Jézussal. Lelkes beszámoló és személyes bemutatás – milyen egyszerű módja ez annak, hogy megismertessük az evangéliumot a rokonainkkal! A bemutatás után András hátralépett. Onnantól kezdve Jézus és Péter már személyes ismerősök lettek.

A gyerekek hitre nevelése. A családban sokszor megfélekednek a gyerekekről, mintha ők még nem érthetnék meg igazán az evangéliumot. A szülők talán tévesen azt feltételezik, hogy a gyerekek majd egyszerűen magukba szívják a család lelkiségét. Ezt nem vehetjük természetesnek! Míg a gyerekek és a fiatalok valóban tanulnak a megfigyelt minta utánzásából is, az is igaz, hogy az Úr családjának fiatal tagjaira komolyan oda kell figyelni, lehetőséget adva nekik az Istennel való személyes találkozásra. *Mózes ötödik könyve* 6. fejezete ezt erősíti meg: fontos megtalálni a vallási nevelés leghatékonyabb módját! Mindenkit rendszeres egyéni és családi áhítatokra kell bátorítani otthon. Fordítsunk időt és energiát a gyerekekre és a fiatalokra!

Mit tanulhatunk Naomi bizonyágtevéséből? Ruth 1:8-22

Ruth látta Naomit a legrosszabb pillanataiban is: amikor el akarta magát tisztítani a menyét és amikor dühösen és letörtten panaszkodott Istenre, a veszteségeit sorolta (Ruth 1:15, 20-21). Ruth szavainál nincs ékeesebb bizonyíték arra, hogy a fiatalok úgy is elkötelezhetik magukat a tökéletes Isten mellett, ha nem tökéletes szülő révén ismerik meg Őt.

Az otthon a legfontosabb miszióterület. Ezek szerint hogyan viszonyuljunk a velünk élőkhez? Írjuk össze a családban, mi mindent tehetünk azért, hogy a nem hívő rokonainkat Krisztushoz vezessük!

A BÉKE GYŐZELME

Milyen tanácsot ad az Újszövetség a vallási szempontból megosztott házasság esetére? 1Kor 7:12-15; 1Pt 3:1-2

A keresztény társ áldásai. Pál azoknak az aggodalmaira válaszolt, akik tartottak tőle, hogy ha a nem hívő házastársuk mellett maradnak, az sérti Istent vagy megszenteltetné őket és a gyerekeiket. Pál kijelenti, hogy ez nem így van. A házasság szentségének és meghitt viszonyának az egyik fél megtérése után is meg kell maradnia. A keresztény házastárs jelenléte „megszenteli” a másik felet és a pár gyerekeit. A „megszentel” szó abban az értelemben veendő, hogy a nem hívő társ a keresztény férj/feleség révén részesül a kegyelem áldásaiban.

Szívszorító, ha a nem hívő fél úgy dönt, hogy kilép a házasságból. Ez ugyan súlyos következményekkel jár, de Istenünk – aki mindig tiszteletben tartja az ember döntési szabadságát – kegyelmesen azt mondja, hogy „*váljék el*”. A hívő „*nincs szolgaság alá vetve... az ilyen esetekben*” (1Kor 7:15, RÚF).

Békességre hivatottak. Isten Igéje szerint egyértelműen az a jó, ha a lelki téren megosztott otthonban is megtalálják a módját, hogy Krisztus békéje uralkodjon. Van rá remény, hogy a házasság megmarad, a nehézségek között is bizonyosága lehet az evangélium győzelmének, és vigaszra lel a másik fél, akivel a hívő egy test, még ha nem is hisz Istenben.

Milyen mértékig felelős a házastárs a nem hívő félért?

A hívő szeretetteljes kedvessége, rendületlen hűsége, alázatos szolgálata és megnyerő bizonyágtétele révén lehet a legnagyobb esély arra, hogy ezzel megnyeri nem keresztény házastársát. A keresztény házasságban az egymásnak való engedés Krisztus tiszteletéből fakad (vö. Ef 5:21). Amikor valaki ilyen lelkülettel viszonyul nem hívő társához, Krisztussal kötött szövetsége lesz az első számára. Az Isten kívánalmai iránti hűség azt viszont nem követeli meg tőle, hogy kitegye magát bántalmazásnak, ha a társa erőszakos.

Van valaki a gyülekezetünkben, akinek megnehezíti az életét a nem hívő házastársa? Ha igen, hogyan tudnánk valóban segíteni neki?

A CSALÁDBAN – EGYÜTT

A következő igeversek a „követni” szó újszövetségi használatát vizsgálják. Mit fejeznek ki a hitre jutás és a fejlődés folyamatáról? Mit sugallnak a példaadás és a bizonyoságtétel közötti kapcsolatról? 1Kor 4:16; Ef 5:1; 1Thessz 1:6; Zsid 6:12; 13:7; 3Jn 11

Az Újszövetség Krisztus „követésének” hangsúlyozásával azt fejezi ki, hogy a tanulási folyamatban milyen fontos a minta követése. Az ember általában olyan lesz, mint akit vagy amit figyel. Ez az elv általánosságban vonatkozik a kapcsolatokra, de főként a családra, ahol az utánpótlás természetes. A gyerekek követik a szüleik és a testvéreik példáját. A házastársak is gyakran utánozzák egymást. Ez az elv jó gondolatot ad ahhoz, hogy keresztény párok, családok hogyan tehetnek bizonyoságot más pároknak és családoknak.

A közösség hatásának az ereje. Az otthonunkban teszünk bizonyoságot, ha lehetőséget biztosítunk másoknak, hogy megfigyeljenek bennünket a családi életünkben. Sokak előtt egyszerűen nincs jó példa, amit követni tudnának a házasságban vagy a családi kapcsolatokban. A hívő otthonban megfigyelhetik, hogy milyen más lesz minden jézusi lelkülettel. Ellen White azt írta, hogy a „közösségi élet befolyása csodálatos hatalom. Eszközül használhatjuk a körülöttünk élők megsegítésére – ha akarjuk” (Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnymán.* Budapest, 1998, Advent Kiadó, 246. o.).

Házaspárok meghívhatnak más párokat vendégségbe vagy bibliatanulmányozásra. Amikor közösen vesznek részt egy házasságerősítő képzésen, abból is példát kapnak a vendégek. Ha látják a kölcsönösséget, a megerősítést, a kommunikációt, a konfliktuskezelést és a különbségekhez való alkalmazkodás módjait, az is bizonyoság a keresztény családi életről.

Ugyanakkor mire is kell nagyon figyelni ilyen esetben? Jer 17:9; Jn 2:25; Róm 3:23

Kövessük a Jézust követő hívőket! Minden emberi példa hibás. Ugyanakkor a keresztény család bizonyoságtétele nem a teljes tökéletesség utánpótlásáról szól. Ez az újszövetségi gondolat arra szólít, hogy utánozzuk a Krisztus példáját követő hívőket. Az ember akkor érti meg a keresztény hit lényegét, amikor olyanok életében látja, akik szintén esendő emberek.

Mit tehetnénk, hogy az otthonunk jobb bizonyoság legyen a kereszténység ereje mellett?

A „RAGÁLYOS” BARÁTSÁG KÖZPONTJAI

A vendégszeretetre szólító utalások mellett olvassuk el azokat a történeteket, amelyek a vendégfogadásról szólnak a Bibliában! Ézs 58:6-7, 10- 12; Róm 12:13; 1Pt 4:9 Figyeljük meg a vendégszeretet jellemzőit!

Ábrahám és Sára (1Móz 18:1-8) _____

Rebeka és családja (1Móz 24:15-20, 31-33) _____

Zákeus (Lk 19:1-9) _____

A vendégszeretettel egy másik ember alapvető szükségleteiről gondoskodunk, amikor megpihenhet nálunk, ehet, élvezheti a társaságot. Ez az önzetlen szeretet gyakorlati kifejezése, aminek Jézus teológiai jelentőséget tulajdonított, mert azt tanította, hogy Őt szolgáljuk, ha enni adunk az éhezőknek és megítatjuk a szomjazókat (Mt 25:34-40). Szolgálunk az otthonunkkal, ha egyszerűen megvendégeljük a szomszédainkat vagy befogadunk valakit, akit bántalmaztak. Lehetünk pusztán barátságosak, imádkozhatunk valakivel vagy együtt olvashatjuk a Bibliát. Az igazi vendégszeretet azok szívéből fakad, akiket megérintett Isten szeretete, és akik szavakkal és tettekkel akarják kifejezni a szeretetüket.

Vannak, akik ettől azért húzódoznak, mert úgy érzik, náluk nincs elég hely, de idejük és/vagy energiájuk sincs a vendégfogadásra. Mások ügyetlenek, alkalmatlannak és bizonytalanoknak érzik magukat, amikor a nem közös hiten lévőkkel keresik a kapcsolatot. Megint mások egyszerűen nem szeretnék, hogy valaki felforgassa az életüket. Sok mai család összetéveszti a *vendégszeretetet* a *szórakoztatással*.

Mennyiben tükrözi a családi életünk a lelkiállapotunkat?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Olvassuk el „Az eredményes keresztény biztonyságtévő”; „A hitetlen házastárs iránt tanúsított magatartás” c. fejezetet Ellen G. White: *Boldog otthonon*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 31-33. oldalán és 294-297. oldalán; a „Szolgálat a családban” c. fejezetet Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 243-247. oldalán; a „Babilónia követei” c. fejezetet Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 211-216. oldalán!

Az otthon befolyása az evangelizációban. „Az igaz család sokkal nagyobb befolyást gyakorol az emberek szívére és életére, mint bármilyen prédikáció...

Még ha befolyásunk köre szűknek látszik is, ha tehetségünk kicsi, ha alkalmaink ritkák, ha tudásunk korlátozott, akkor is nagyszerű dolgokat tehetünk az otthonunk kínálta lehetőségek hűséges felhasználásával” (Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 245-247. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) **Kérdezzük meg a csoport tagjait, hogy segített-e nekik Krisztus mellett dönteni az, amit valaki másnál láttak! Beszéljünk meg, hogy mi volt az a hatás! Mit tanulhatunk ezekből az esetekből?**
- 2) **Hogyan segíthet az osztályunk egy olyan családnak, ahol az egyik fél nem hívő?**
- 3) **Beszélgessünk a hit ellen ható otthoni befolyásokról! Soroljunk fel ezeket! Írjunk a lista mellé lehetséges megoldásokat!**
- 4) **A keresztények a magánéletükkel tesznek biztonyságot a gyerekeknek, a nem hívő házastársuknak, a rokonaiknak és a vendégeiknek. Lehet, hogy nem mindig olyan tökéletes az otthoni biztonyságtételünk, mint szeretnénk, vagy nem végződik a rokonok és a látogatók keresztégével. A nem tökéletes családtagok viszont rámutathatnak a tökéletes Üdvözítőre! A Megváltó nevében gyakorolt vendégszeretettel a kegyelem körébe hozhatják a környezetüket. Gondoljunk arra, hogy milyen az otthonunk befolyása a vendégeinkre! Hogyan tudnánk még jobban biztonyságot tenni a hitünkről a falainkon belül?**

SIMON ANDRÁS:

A SZERETET EGYÉRTELMŰ

vagy igent mond

vagy nemet,

de a kettőt egyszerre nem mondhatja,
mert akkor meghasonlik önmagával.

A feszültségeket
félve kerülő, mindenkinek megfelelni akaró

„nyájas” magatartás

nem szeretet, hanem

a csak maga érdekeit érvényesíteni akaró

ravasz ember minden problémát elkenő

gerinctelen alkalmazkodása

a közeli siker érdekében.

Az ily módon simulékony jellemű ember

előbb-utóbb

mindenki előtt elveszti a hitelét.

A szeretet

– éppen az egyértelműség miatt –

sokszor szenvedéssel jár,

hiszen akár határozott

NEM-et vagy IGEN-t

mondunk valakire,

vagy valamire,

vállalnunk kell, hogy a visszautasítással

– vagy éppen a teljes elfogadással –

fájdalmat okozhatunk embertársunknak

vagy

rendetlen vágyaink

megzabolázásával

éppen saját magunknak.

Mégis,

aki ezt a szenvedést nem vállalja,

nem ismerheti meg az Isten mélységeit,

ahol a fájdalom

és az öröm

egy ízzé forrnak az áldozat tüzeiben.